

EDICIÓ: Grup de divulgació de la història de Fals, Associació Cultural i Recreativa de Fals
COL-LABORACIÓ: Ajuntament de Fonollosa, Cooperativa UMAC, Ardu Comarcal de Manresa

ASSOCIACIÓ CULTURAL I RECREATIVA DE FALS
Carrer de les escoles, s/n
08259 Fals (Fonollosa)
Telèfon: 938368003

El contingut d'aquesta edició és de divulgació de la història local del poble de Fals. En cap cas es vol ferir la sensibilitat de ningú i, serà d'agrair que qualsevol errada o inexactitud en els escrits, sigui comunicada als redactors de Falchs.

Cal Regueret

Francesc Grau va aconseguir del Tatger que li cedissin una peça de terra d'aproximadament una quartera, al marge dret del torrent dit de Cantacorbs o del Grau. Els tractes van ser formalitzats pel notari Enrich de Manresa el 16 d'abril de 1764. Les condicions eren les habituals, havia de pagar la cinquena part de la collita del sembrat i una quarta part de la verema. També li van deixar un hortet d'un quartà d'extensió a la part de baix, entre els torrents del Grau i de Miralles. A continuació el Francesc va demanar al procurador del Duc, que era el senyor Antoni de Busquets, resident a Barcelona, permís per poder edificar una casa sobre el terreny. La llicència li va ser concedida el 28 d'abril de 1764 i probablement aquell mateix any va començar a aixecar les parets de la casa, que es coneixeria amb el nom del lloc on estava situada, el Regueret.

El Francesc Grau va fer testament el 6 de desembre de 1781 i va deixar la terra i la casa al seu germà Francesc d'Assís Grau. La filla gran d'aquest darrer era la Maria Grau, la qual es va casar a Rajadell el 1785 amb Ignasi Casajoana. La propietat va passar doncs a aquests, però sembla que no van tenir fills i l'heretat va ser traspasada a una altra germana que es deia Rosa Grau. La Rosa estava casada amb un tal Subirana de Marganell i va tenir una colla de xicots. Quan va ser morta la Rosa, cap dels seus fills tenia massa interès en venir a cal Regueret, perquè ja estaven situats; el Domingo a Castellar, l'Isidre a Castellbell i el Jaume a Marganell. Van acordar doncs vendre's la casa i repartir-se els diners entre ells com a bons germans.

Això es va esdevenir l'any 1837 i la compradora va ser la Maria Raich Basomba, muller de Ramon Centelles. El preu de la compra-venda va ser de 400 lliures. La Maria provenia

de Sant Pere Sallavinera, però el Ramon era de Fals. Tenien tres filles, dites Calamanda, Raimunda i Llúcia. La Calamanda Centellas (1804-1884) era la gran i va casar-se amb l'Anton Perramon Boixaderas (1810-1880), natural de Sant Mateu, mentre que les seves germanes Raimunda i Llúcia es van casar amb dos germans de cal Baraldés. Ramon Centelles va fer cridar el rector el 25 de novembre de 1838 per confessar-se i fer testament, i es veu que estava a les acaballes, perquè el mateix dia es va morir. La vídua tenia algun patrimoni, a part de la casa, perquè el 1852 va posar a subhasta una casa, dita cal Rinxons, que posseïa al poble de Solanella. La subhasta es va fer a la plaça pública de Calaf, i la millor oferta van ser les 160 lliures que en va oferir Gabriel Closa, un pagès del lloc d'Anfesta.

Vista de Cal Regueret

En el testament que va fer el 1848, la Maria va deixar els seus béns a la Calamanda, mentre que les seves germanes es van haver d'accontentar amb la quantitat simbòlica de deu lliures. Quan es va fer públic el testament, el 1857, van quedar com a propietaris de la casa la Calamanda i l'Anton

Falchs

Perramon. La Calamanda va morir a l'edat de 80 anys, vídua, ja que el seu home ja feia quatre anys que criava malves. El fill gran i hereu de la parella va ser Jaume Perramon Centellas (1830-1921), qui va estar casat dues vegades; el 1875 es va casar amb la Caterina Planas Francitorra (1835-1886), de cal Canyol, i uns mesos després de la defunció d'ella, amb la Filomena Pons Mas, del poble de Prades. La segona dona era donzella i va fer una aportació al matrimoni de 500 pessetes. Cap de les dues dones li va donar hereu. La Rosa Perramon (1883-1964) era filla del primer casament i va ser la pubilla que va heretar la casa.

La Rosa va enllaçar el 1909 amb Isidre Vilà Guilà (1882-1963), un noi de cal Canonge. L'Isidre va aconseguir engrandir un xic la propietat. Resulta que el seu avi Joan Vilà Torras posseïa un hort d'un quartà i mig al Torrent de Cantacorbs. L'hort, que disposava d'un pou per regar, estava cedit des de l'any 1870 a cal Ferran, però l'Isidre va rebre l'hort en concepte de legítima de la seva neboda Concepció Vilà Font. En el testament que va fer l'Isidre Vilà l'any 1943 va fer diversos llegats als seus fills i filles Maria, Lluís, Conxita, Àngela i Jesús, i va anomenar hereu al primogènit, el Josep Vilà Perramon (1912-1990).

El Josep va casar-se el 1943 amb una noia del poble, la Roser Moncunill Tomasa de cal Parcer. Van tenir dos fills; l'Isidre Vilà Moncunill, l'actual habitant de cal Regueret, i el Josep, que viu a Manresa.

